

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาพยาบาลเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์จึงประกอบไปด้วย การเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งการเรียนภาคทฤษฎีเป็นการเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหา หลักการ และวิธีการปฏิบัติการพยาบาล การเรียนภาคปฏิบัติเป็นการนำความรู้ทางด้านวิชาการในภาคทฤษฎีมาประยุกต์สู่การปฏิบัติการพยาบาลให้แก่ผู้รับบริการในสภาพการณ์จริง ทำให้นักศึกษามีการพัฒนาความรู้ ทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนทั้งสองส่วนนี้มีความสอดคล้องกัน

การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ กล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาล (ประนอม โททกานนท์ และสมคิด รักษาสัตย์, 2525 : 2 ; Smith, อ้างถึงในจินตนา ยูนิพันธ์, 2527 : 20 ; Sieh & Bell, 1994 : 389) ในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติเป็นกระบวนการจัดการศึกษาอย่างมีระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตซึ่งปัจจัยนำเข้า ได้แก่ นักศึกษา หลักสูตร คณาจารย์ บริการสนับสนุน การบริหารสถาบัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีปัจจัยหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในคลินิก แต่ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งก็คืออาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก (สมคิด รักษาสัตย์, 2533 : 20) เนื่องจากอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกเป็นผู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการกระทำ ความคิดและความรู้สึกของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้ว่าอาจารย์พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์สู่การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ตั้งแต่การเตรียมการสอน การวางแผนการสอน การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา ซึ่งการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการฝึกภาคปฏิบัติ เกิดแรงจูงใจปฏิบัติการพยาบาลด้วยใจรักและมีความสุข แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาไม่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติการพยาบาล หรือได้รับการเสริมแรงทางลบ จะทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด วิตกกังวล ไม่สบายใจ คับข้องใจ และเกิดความกลัวตามมา (Oermann, 1998 : 197) ส่งผลให้การฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาเกิดความล้มเหลว ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

อาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกจะมีอิทธิพลอย่างสูงต่อ คุณภาพของบัณฑิตพยาบาล (จรัสศรี ธีระกุลชัย, อ้างถึงใน วารุณี มีเจริญ, 2539 : 1)

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ระบบการเมืองและการบริหาร ภาวะทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าของการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยต้องมีการปรับตัวให้ทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา คุณภาพมาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ สถาบันการศึกษาพยาบาล ในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องดำเนินการประกันคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่า สามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลให้มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ เนื่องจากปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาพยาบาลเพิ่มมากขึ้นทั้งในภาครัฐและเอกชน ทำให้เกิด การแข่งขันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตพยาบาล ซึ่งการประกัน คุณภาพเป็นการเสริมสร้างมาตรฐานการศึกษาการพยาบาล ทำให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ดังนั้นทุกสถาบันการศึกษาการพยาบาลจะต้องดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ที่ประชุมคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐ เมื่อ 5 สิงหาคม 2542 ตระหนักว่ากระบวนการจัดการศึกษาพยาบาลเป็นการศึกษาอย่างมีระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต จึงได้กำหนดองค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ขององค์กร 2) การเรียน การสอน ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร อาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน นักศึกษา การวัดและ ประเมินผล ปัจจัยเกื้อหนุนและอาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน นักศึกษา การวัดและ ประเมินผล ปัจจัยเกื้อหนุนและศิษย์เก่า 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4) การวิจัยและผลงาน วิชาการ 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุศิลปวัฒนธรรม 7) การบริหารและ จัดการ 8) การเงินและงบประมาณ 9) ระบบกลไกการประกันคุณภาพ (ประนอม โอทกานนท์, 2543 : 24) จะเห็นได้ว่าอาจารย์พยาบาลเป็นปัจจัยนำเข้าปัจจัยหนึ่งซึ่งต้องประกันคุณภาพด้วย ประนอม โอทกานนท์ ได้กล่าวถึง คุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์พยาบาล คือ มีวุฒิ การศึกษาในสาขาพยาบาลศาสตร์ระดับปริญญาโทขึ้นไป ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง มีประสบการณ์ในคลินิกหลังจากสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีอย่างน้อย 3 ปี มีลักษณะของการเป็นคนดี คนเก่งและสุขภาพดีด้วย (ประนอม โอทกานนท์, 2543 : 86)

จากการศึกษาพบว่า ได้มีการกำหนดคุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก ประกอบด้วย 1)ความสามารถด้านการสอน 2)สมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล 3) การประเมินผล 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5) คุณลักษณะส่วนบุคคล (สุภาพ อารีเอื้อ สิริระยา สัมมาวาจ, 2541 : สุภาพ อารีเอื้อ และสิริระยา สัมมาวาจ, 2542 : Benor & Leviyof, 1997 : Brown, 1981 : Davis, et al., 1992 : Mogan & Knox, 1985 : Mogan & Knox, 1987 : Sieh & Bell, 1994) ในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ด้าน เช่น ระบบการเมือง และการบริหาร ภาวะทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าของการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งองค์ประกอบด้านการประกันคุณภาพทางการศึกษา จึงทำให้คุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกที่มีอยู่เดิมนั้นไม่ครอบคลุมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) และฉบับที่ 8 (2540-2544) ได้เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้น คุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกจึงควรมีการแปรเปลี่ยนตามสภาพการณ์ของสังคมในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่า คุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกที่ควรคงไว้ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสอน 2) สมรรถนะเชิงวิชาชีพการพยาบาล 3) ความสามารถด้านวิชาการ 4) คุณลักษณะส่วนบุคคล 5) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และจากการศึกษาพบว่า ยังมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก เพิ่มขึ้น ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การใช้เทคโนโลยี 3) การวัดและประเมินผล เพื่อให้คุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์พยาบาล มีความสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสอน 2) สมรรถนะเชิงวิชาชีพการพยาบาล 3) ความสามารถด้านวิชาการ 4) คุณลักษณะส่วนบุคคล 5) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 6) การบริหารจัดการ 7) การใช้เทคโนโลยี และ 8) การวัดและประเมินผล ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษากาพยาบาลในการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาบุคคลที่เข้ามารับหน้าที่เป็นอาจารย์พยาบาล และเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก พร้อมทั้งเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบประเมินคุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ปัญหาการวิจัย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปัจจุบันเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ให้ข้อมูล คือ อาจารย์พยาบาล
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1)ความสามารถด้านการสอน 2)สมรรถนะเชิงวิชาชีพการพยาบาล 3)ความสามารถด้านวิชาการ 4)คุณลักษณะส่วนบุคคล 5)ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 6)การบริหารจัดการ 7)การใช้เทคโนโลยี 8)การวัดและประเมินผล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อาจารย์พยาบาล หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ได้รับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี และปฏิบัติงานการสอนในคลินิก

คุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

- 1) ความสามารถด้านการสอน หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลในการปฐมนิเทศนักศึกษาให้เข้าใจวัตถุประสงค์และกระบวนการปฏิบัติงาน มีความรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาลและประยุกต์สู่การปฏิบัติการพยาบาล จัดประสบการณ์เรียนการสอนในภาคปฏิบัติได้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา

อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบอาจารย์เพื่อซักถามเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงาน มีวิธีการสอนในคลินิกหลายรูปแบบ ให้คำชี้แจงและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ นำหลักการต่างๆ ตามทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล ให้ความสำคัญอิสระแก่นักศึกษาในการถามคำถามหรือช่วยในการค้นคว้าแสวงหาความรู้ ปรับปรุงวิธีการสอนและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ประกอบการสอนได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและจำนวนนักศึกษา ให้ความสำคัญระจ่างในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติที่อยู่บนพื้นฐานของหลักการหรือเหตุผลที่ยอมรับ นิเทศและประเมินผลงานซึ่งมอบหมายได้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาในแต่ละระดับ ควบคุมกำกับ ติดตามงานและตรวจสอบคุณภาพงานของนักศึกษา ให้ความสำคัญกับนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน สร้างแรงจูงใจและเสริมแรงให้แก่นักศึกษา มีศิลปะในการตำหนิและชมเชยนักศึกษา ผ่อนคลายสถานการณ์ของตนเองและนักศึกษา

2) **สมรรถนะเชิงวิชาชีพการพยาบาล** หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลในการบูรณาการความรู้และประยุกต์ใช้ทฤษฎีการพยาบาล หลักการ และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติการพยาบาล มีทักษะในการสังเกตและสามารถประเมินปัญหาสุขภาพ และความต้องการของผู้รับบริการได้ครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ปฏิบัติการพยาบาลด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่น และมีวิจารณญาณ เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติการพยาบาล ประเมินผลการพยาบาลและปรับปรุงแผนการพยาบาลได้เหมาะสมกับผู้ให้บริการ มีทักษะในการบันทึกทางการพยาบาล ปฏิบัติการพยาบาลโดยคำนึงถึงความต้องการ ความพึงพอใจ สิทธิของผู้ให้บริการ ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชน ปฏิบัติการพยาบาลด้วยความเต็มใจและเต็มกำลังความสามารถ

3) **ความสามารถด้านวิชาการ** หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลว่า มีความรู้ในหลักการพยาบาล ทฤษฎีการพยาบาลและศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความรู้และความเข้าใจในการจัดรูปแบบการให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนตามนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขของประเทศ ริเริ่มความรู้ใหม่ๆ ด้านการพยาบาล มีความใฝ่รู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ เลือกสรรข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการพยาบาล ให้การสนับสนุนผู้เรียนได้ใช้วิธีการ หรือนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของตนเอง สนใจใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอโดยการดูงาน อบรม เข้าร่วมประชุม เป็นวิทยากรและศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการพยาบาล มีการทำวิจัยหรือสร้างผลงานทางวิชาการ สามารถนำเสนอผลงานต่อที่ประชุมวิชาการทั้งในและนอกหน่วยงาน

และเผยแพร่ในวารสารทางการแพทย์ นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการสอนทางคลินิก รักษาคนไข้และแสวงหาคำตอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง กล้าเสนอความคิดเห็นต่อสังคมบนพื้นฐานของความเป็นนักวิชาการ ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัยจากผู้อื่น มีจรรยาบรรณของนักวิจัย

4) คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถส่วนบุคคลของอาจารย์พยาบาลว่า มีบุคลิกภาพสง่างาม เป็นที่ยอมรับ สุขภาพด้านร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนด้านสุขภาพอนามัย แต่งกายสะอาด เรียบร้อยเหมาะสม กิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย สีน่ายิ้มแย้มแจ่มใส ทำทางเป็นมิตร วางตัวและแสดงตนเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ ลักษณะท่าทางกระฉับกระเฉง ว่องไวและมีชีวิตชีวา มั่นคงทางอารมณ์และควบคุมอารมณ์ได้ดี ยอมรับฟังคำวิจารณ์เพื่อพัฒนาตนเอง มีไหวพริบปฏิภาณดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์ขัน มองโลกในแง่ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความจริงใจ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและหน้าที่ ตรงต่อเวลา เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสูง เชื้ออาหารต่อนักศึกษาและผู้ให้บริการ มีความเสียสละ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลและศรัทธาในวิชาชีพ มีความขยันหมั่นเพียรอุทิศเวลาให้แก่งาน รักษาความลับของนักศึกษาและผู้ให้บริการ ให้ความช่วยเหลือและเต็มใจช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ให้บริการ เป็นที่พึ่งทางใจให้แก่ศึกษาในขณะปฏิบัติการพยาบาล เป็นบุคคลที่นักศึกษาให้ความไว้วางใจ

5) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลในการรู้จักตนเองและผู้อื่น เรียนรู้เข้าใจในวิถีชีวิต วัฒนธรรมและยอมรับในความแตกต่างของบุคคล รับรู้และไวต่อความรู้สึกและความต้องการของผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับนักศึกษา ผู้ให้บริการ และผู้ร่วมงาน มีทักษะในการโต้ตอบ ปฏิเสธและเจรจาต่อรองเพื่อประโยชน์อันชอบธรรม

6) การบริหารจัดการ หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลที่แสดงถึงการมีความรู้ เข้าใจในภารกิจและขอบข่ายงานด้านการจัดการเรียนการสอนในคลินิก สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เสริมสร้างพลังอำนาจแก่นักศึกษา บริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

7) การใช้เทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลว่า มีการศึกษาและเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ สามารถอธิบายและสาธิตการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ในการพยาบาล รวมทั้งการบำรุงรักษาได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการใช้ระบบเครือข่ายข้อมูล(Internet)ในการติดต่อ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ทางการพยาบาล

8) การวัดและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของอาจารย์พยาบาลว่า มีการอธิบายหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินผลการฝึกภาคปฏิบัติให้ นักศึกษาเข้าใจ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนฝึกปฏิบัติ และการประเมินผลงานของนักศึกษา ประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาโดยศึกษาถึงความสามารถของนักศึกษาอย่างแท้จริง มีเกณฑ์ในการประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานที่ชัดเจน บอกความก้าวหน้าของการเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติงานให้นักศึกษาทราบเป็นระยะๆ มีความยุติธรรมในการประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกแต่ละทักษะ มีการสรุปปัญหาการฝึกปฏิบัติงานร่วมกับเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสภาพการณ์ปัจจุบัน
2. เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล ในการกำหนดแนวทางพัฒนาคุณลักษณะของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล ในการกำหนดเกณฑ์พิจารณาบุคคลที่เข้ามารับหน้าที่เป็นอาจารย์พยาบาล
4. เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางเตรียมความพร้อมของอาจารย์พยาบาลใหม่ที่จะเข้ามารับหน้าที่เป็นอาจารย์ในคลินิก
5. เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือประเมินอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต